

LARSSON, NILS

**Stormäktigaste allernådigste konung! : [Und.
besvär, jämte anmälan mot lagmannen
och häradshövdingen Erland Junbeck för
rättegångsfel och protokollförfalskning,...**

Stockholm
1799

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken. EOD erbjuder åtkomst till digitaliserade dokument enbart för personlig, icke-kommersiell användning. För annan användning vänligen kontakta biblioteket.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.
Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu>

1799
[JUNBECK, E.]
Biffkrift.

Inkom d. 12 Julii 1799

Sv. Samt.
Junid. Sv.
Rätteg. handl.
T. 1799
(B)
1700-1829

Stormäktigste Allernädigste Konung!

När Eders Kongl. Maj:ts Höglof. Swea Hof-Rätt underdånigst den 12 sistledne Junii gifwit Utslaget under N:o 1. närfogadt, och unnat mig den ofskattbara förmån at deröfwer i djupaste underdånighet beswåra, enligt N:o 2, då skulle jag sela emot den plikt jag i min enskuldighet menar mig vara mig och samhället skyldig, om jag underlåt inför Eders Kongl. Maj:ts underdånigst nedläggga en Klagan, som, då den utredd bkar de Embetesfel Lagmannen och Hårads-Höfdingen Herr Erland Junbeck tid efter annan begått, och worden ån uti Eders Kongl. Maj:ts Hof-Rätt ståld under tiltal för, ån förmedelst tålamod och eftergifsvenhet hos de förslåmpade sluppit annan pröfning ån den hwar mindre god gärning sluteligen plågar medföra, nämligen suckar, Klagan, misnöje och egen förebräelse, åfwen wisar mitt lidande i denna Saken, och hwad jag och flere i saken åro ussatte för, om et lika handterande lemnas obeifrat.

Denna saken war helt enkel: Jag tiltalade wid Sotholms Högårade Hårads-Rätt Fråse-Inspectören Adam Louis de Bade, Jägaren Eric Zetterberg och Rättaren Anders Larsson i Blista, för det de emot Lag och Hårads-Rättens utfärdade witesförbud den 2 Januari 1797, å mitt Hemman Kliffstads ågor såldt 2:ne Eigkreatur. När målet d. 13 November 1797 förkom, gjorde Parterna berättelsen, och wittnen hördes, hwilkas berättelser i Protocollet intogos, icke som förloppet war, utan helt annorlunda; ty icke påstod de Bade at jag gifwit tillstånd til Eigkreaturens sållande å mine ågor, och ån mindre årkände jag det, hwilket strider emot all sans och rimlighet, at jag skulle gifwit lof til en olaglig händelse, åtatat den genom Stämning, och dock genast anmält et annat förlopp: Ingen annan ån den som måter andras rätt ringa, och gifwer en swag öfwerstrykning å sine åndamål, kan wara nog tiltagsen och dum at sådant förgeifwa, och år jag i mitt stånd kånd för wettig man, och ingen stark. Det förhåller sig enåhanda med wittnenas intagne berättelser i det fall, at deras wittnesmål icke blifwit genom frågor til dem utredde, och de så hörde som sig bordt, och wittnesmåten justerade. Efter denna anstalt gafs genast utslag deruti, som åberopade sanningslösa skjal, at jag gifwit tillstånd til Jagten, och at utkomne Kongl. Förordningar gifwa lof til den åtatade olaga Jagten; men på denna skynsamheten följde et lika ensidigt öfleri med expeditionens utgifwande, den efter många fruktlösa försök kom i sista timman mitt ombud tilhanda på et synnerligt sätt, eller inlagd i et bref, som lemnades i Kongl. Kammar-Collegii förmat.

Jag beswårade mig uti Eders Kongl. Maj:ts Hof-Rätt, och med Attest af Nådemannen Lars Nilsson i Kongstad och Anders Danie'sson i Frölunda, Anders Olofsson i Westerby och Anders Pehrsson i Wålstad samt Eric Bengtsson

1799.7. 10

lon i Eneby, hwilka i Håradsrätten sutto öfwer målet af den 17 Februarii 1798, styrkte at Protocollet til innehålllet war falskt och emot förloppet, som ock med Sexmannen Lars Larsons Attest af den 19de Februarii utreddes, at jag ingalunda war wid Elgarnas Skjutning, äfvensom med Eric Anderssons i Ulby och Per Perslons i Stora Lida Attest af samma dag styrktes, at jag ej war wid Elgskjutningen; och at Protocollet öfwer saken war mot förloppet och falskt.

Eders Kongl. Maj:ts Hof-Rätt fant detta så betänkeligt, at Herr Lagmannen och Håradshöfdingen skulle hbras; och nu tog Herr Lagmannen och Håradshöfdingen den utväg, som, om den wisar hans råddhoga, jämwäl utmärker et steg, hwilket aldrig passat en rättskaffens Domare; ty långt ifrån at lemna saken en Laga gång, förmår han Vice Advocat-Fiscalen Schöne och Kronobefallningsman Fougel, at af Nämndemännen Eric Bengtson och Anders Pehrson taga en Contra-Attest, den dock ej annat innehåller, än at den då för dem uptedde Afskriften ej war hufwudskrift: de nämnde Herrar hafwa ock med påskrift gjort tillägg, at bemätte Nämndemän sagt, at jag ej af dem begärt någon Attest, det de ej eller varit skyldige för Herr Vice Advocat-Fiscalen och Befallningsmannen tilstå; och med detta chartreque försedd, vågar wälbemätte Herr Lagman och Håradshöfdinge til sin höga förman framgå, och i en förklaring, som wisar hans tillagenhet då han påstår, at han til tidens winnande må som honom godt synes hålla Protocoller och dem orätta och ojusterade utgifwa: Han säger at samedelst slipper Allmogen wänta wid Tinget och slå sig til lättja och lidelighet, hwarpå den är begifwen: Han beklagar sig öfwer hemlige och synlige Advocater och folksörledare, och änteligen heter det, at det är en wana at klaga på Domare, och at Eders Kongl. Maj:ts Hof-Rätts och Majestätets höga gbrömål och författningar ej lemnas fria.

Denna förklaring förtjente åtminstone de anmärkingar: At aldrig såg man en rättwis och god Domare än i Sverige sakna kärlek; stid i lag och samwete för sin ära och gbrömål, och annat begärte han aldrig; Aldrig hörde man Swenske Allmogen klandra Högsta öfwerheten, eller Hof-Rättens gbrömål; deras nit för Konung och trohet mot fosterland är, så widt som häfderna gå ädagaragdt, in- och utrikes kändt: Aldrig hörde man dem allmänt fördjupas i lättja och lidelighet, fast i deras stånd, som alla, sinnas rdtägg; Men detta trogna folk, som i ensatdet af Store Konungar fått behålla de rättigheter, som Gud och natur unnat hwar fri född warelse, och anstän människjan, känna wist icke at en Domare får hålla Protocoller mot sakens förlopp, tildana utslager på falska Protocoller, och åberopa Lagar som ej gifwas: de mena, at en Håradshöfdinge ej må och bör til- och affätta Nämndemän mot Allmogens wilja: De förmena at han wid Bosförteckningar ej bör taxera dem til afgift, som ock at han för Sastebref ej eller får taga lösen swär och mattande; och at han, innan han reser från Tinget, bör utgif-

wa expeditionerne och ej twinga Allmogen at resa flere gånger til Stockholm, tillsätta weckor och dagar at få dem, äfvensom at lösa det de ej wilja utlösa: Alla sådane uptåg hafwer Herr Lagmannen och Håradshöfdingen Junbeck så länge brukat både mot mig, som han utan skäl mot Allmogens wilja gaf afsted som Nämndeman, och flere, så at Allmogen i flere Socknar upbröd gripit til deras sista utväg, klagan mot honom, och deras klagomål äro til Advocat-Fiscals-Embeteret i Eders Kongl. Maj:ts Swea Hof-Rätt reban för et år sedan remitterade, men beklageligen hwila, och han fortfar. Det är ju kändt som sanning, at han hwarcken af Ståndspersoner eller Allmoge hafwer kärlek och förtroende, dem en Landt-Domare, om han skal wara Konung och ort gagnelig, oumgångeligt behöfwer. Han klagar på Advocater och hemlige och synlige folkfördärdare: är det icke lömskt, at ej namngifwa? Rätta Advocater menar jag få gifwas, och desse låra knappast wilja komma för hans Domstol. Man känner annars i vårt Hårad och Jurisdiction, at Herr Lagmannen och Håradshöfdingen för detta blandat sig i Advocatur, och hans Broder Auditeuren är där och annars widt bekant för sin Advocatur, utan at jag behöfwer underdånigst mer säga om honom. Om denne finge disponera Advocatur i Håradet, då wore ofelsbart Herr Lagmannen och Håradshöfdingen nögd, men tillställningen beklagelig.

Jag fant mig befogad at i Eders Kongl. Maj:ts Hof-Rätt aflemna en Uttest af Eric Bengtsson och Anders Pettersson, som utwiste huru litet Herr Lagmannens bekomne Uttest betydde, jemte en skrift til Eders Kongl. Maj:ts Hof-Rätt; och ehuru upmärksamt det ena och andra war, blef dock ej undersökt. Felen bifogas underdånigst sub N:o 3. — Målet hwilade, som jag hört, för Herr Hof-Rätts-Rådets och Riddaren Zelléens opastlighet, och då det företogs, får jag det utslag, at som af wittnen och omständigheter ej är utredt huru med Elgarne fällande tilgådt, så skulle wid Tingsrättens utslag bero. War ej utredt at de Jagande hade mitt lof at jaga och fälla på mina ågor, så war ju en följd, at då Elgarne på mina ågor blifwit fälde, hwarom Handlingarna i deras nu warande bestaffenhet uplysa, mit Råromål war lagligt och at både wites-böterna för åwårkan, böter för Jagandet å mina ågor och Rättegångskostnad, bordt mig tillårkännas; hade åter sådant ej varit utredt, hade jag för ohemul och obewist kåran och åklagan bordt fällas til ansvar. Sannerligen om jag igenkänner i detta utslag den wanliga nit om Lagen som altid beledsagar Eders Kongl. Maj:ts Hof-Rätts gromål, och än mindre at et mål, som ej rörde mindre än fråga om falskt Protocoll och en straffbar Domares åtgärd, kunnat, enär så starka skäl och wittnen gifwas, (och jag hafwer ändå flere wittnen), lemnas utan beifran. Jcke wil jag tro at Herr Lagmannen och Håradshöfdingen, känd för fel och under åtal ståd af sin höga förman, Eders Kongl. Maj:ts Hof-Rätt, rördt Eders Kongl. Maj:ts Hof-Rätt til medlidande; ty han tyckes gådt förwer den gränsen at få åtnjuta det, då fele äro flere och store, och med nya fel sökt förswaras.

Aller-

Allernådigste Konung!

Tillåt en ensalbig men förståndig Bonde at insfr Thronen underdånigst bñfälla, at få i Huswudfaken, där jag är dömd annorlunda än Lag förmar, och där Eders Kongl. Maj:ts Hof-Rätt såldt Dom innan skjäten blifwit utredde och ansedde, och således Rättegångsfel och Domwillo tillkommit, åtnjuta det Privilegium Eders Kongl. Maj:ts Högstsalig Herr Fader med Riksens Ständer lemnade hwar Skatte-man, at Jagi och Djurfång ej på des ågor må bswas; och på mine ågor fådes Elgarna utan mitt lof och tillstånd, och en gåsma af en Elgstek kunde jag utan ansvar af hwem håst emottaga; Och at Herr Lagmannen och Håradshöfdingens förfarande nu andra gången emot mig, (för det förra år han af Eders Maj:ts Hof-Rätt under Advocat-Fiscalens åtal), eller at han betog mig Rådmans-rättigheten, uppendagat felaktigt och ganska oförswarligt; emedan han icke allenast mot förlopp hållit Protocoll, utan ock wid målets handterande genom flurfaktighet icke behörigen förfarit, ådrager honom åtal, Action och Laga Dom, i entlighet med 1 Cap. 12 §. Rättegångs-Balken. Mine redan åtgångne kostnader i Målet äro Riksdal. Fyratio, dem jag underdånigst bñfäller få ersatte.

Det är underligt at när Råmd intygat at Protocollat war falskt, Eders Kongl. Maj:ts Hof-Rätt ändå lemnat at närmare undersöka.

Jngalunda skal jag fela i den underdånigaste nit och trohet jag Eders Kongl. Maj:ti pfigtig är, eller med ofkälilig Klagan någon förslämpa. Herr Lagmannen och Håradshöfdingen Junbeck må gärna förswara sig med Advocats-knep. Allmogens trohet och ensalbighet saknade aldrig en rättwis Konungs och Regerings Nådiggaste ömhet och styrka i sine underfätelige rättigheter mot förtryckare, eller dem, som då de äro tilkomne för deras förswar, twärtom söka undertrampa dem: detta är min och Håradshoernes underdåniga förtröstan. Den är of ock högstnödig mot Herr Lagmannen och Håradshöfdingen, emedan han i flere afseenden wisat huru litet värde han sätter på annat än sin egen wilja, den gärna ledsagas med inbillade egennyttan, ofta skadelig och alltid wädelig. Jag menar underdånigst och när en Domare för flere fel anklagas, åtalan bbr gå på en gång, och hemställer i djupaste underdånighet om ej sligt bbr hånda Herr Lagman Junbeck, och Nådiggast befällning derom afgå.

Med djupaste undergifwenhet och trohet til stoftet framhårdar,

Stormågtigste Allernådigste Konung,
Eders Kongl. Maj:ts

Allerunderdånigste och Tropligtigste undersåte
Nils Larsson.

At föregående Afskrift är likalydande med den underdåniga Original-Beswars-Skrift som til Kongl. Maj:ts Justitiae-Revisionis Expedition under den 12 Julii 1799 finnes wars ingifwen, intygat

A. Schultin,
Expeditions-Secreterare.

Stockholm, tryckt hos Joh. Christ. Holmberg, 1799.

www.books2ebooks.eu